

Vermaant ons tot geen troost, bij 't zwaarst
verlies van 't leven, als nog haar braafheid voor
ons weenende oogen zweeit! Pr. v. D. Nat. 2 Ec.

TER ZALIGER GEDACHTENIS

van Juffrouw

JULIA DE BOCK

veel geliefde jongste kind van

Mijnheer Homère en Maria Van Wymeersch

Lid der Congregatie van O. L. Vrouw en van
verschillige genootschappen.

geboren te Nederbrakel,

den 25 Februari 1908, overleden te Ronse,

den 2 October 1921,

na bediend te zijn door de HH. Sakramenten der
Stervendenden.

Daar ligt de roos, die naar den gang van 't leven,

Nog jaren lang in vollen gloor kan staan ;

Daar ligt zij, die haar Ouders troost zou geven,

En vreugde strooien zou langs hunne baan.

Zij was een schat voor Vader en voor Moeder,

De zielsvriendin van iedren bloeiverwant ..

Maar zie, daar wenkt haar thans, Maria, d'hemel-
[moeder,

En Julia stijgt op naar 't hemelsch Vaderland.

Zij steeg omhoog zoo maagdelijk rein van harte,

Als eene bloem wier keik maar pas ontloek ;

Maar ons laat zij in 't dal van pijn en smarte,

Doch zij verwacht ons allen ginder ook.

Ja, 'k ben in 't Vaderhuis voor U een bron van zegen,

O! Ouders zoo bemind, ô Brøers en Zusters teer...

Mijn liefde blijft U bij, ... zij balseme uw wegen !

O troost U, Dierbren al, ... eens zien w'elkaar

[hier weer.

Mijn Jezus, bermhertigheid.

100 d. afl.

Jezus, Maria, Jozef, wij hebben betrouwen in U.

7 j. en 7 q. afl.

Vandendriessche-DeVeeschauwer, Nederbrakel